

Phẩm 18: PHÁP CÚNG DƯỜNG

Đến đây, Đức Thế Tôn bảo vua rồng biển rằng:

–Việc giáo hóa ở biển lớn của ta đều đã chu tất, ta muốn trở về tinh xá.

Đức Phật liền đứng dậy cùng với đại chúng, theo thêm báu ra khỏi biển lớn. Ngài dùng trang nghiêm vô cực, uy thần rộng khắp trụ ở bờ biển. Lúc ấy, thần biển lớn tên là Quang Diệu liền dùng kệ khen ngợi rằng:

*Thân ba mươi hai tướng
Được trời người cung kính
Thần Vô thiện phụng kính
Cúi đầu Đấng Nhân Tôn.
Sáng như hoa trăm cánh
Giống như vàng trắng tròn
Đức thanh tịnh siêu tuyệt
Cúi đầu xin ban an.
Dung nhan đẹp thù diệu
Tướng trăm phước công đức
Tuệ đức Độ vô cực
Cúi đầu Thầy dẫn đường!
Bố thí cho điều thuận
Tích lũy giới sạch trong
Sức nhẫn nhục tối thắng
Cúi đầu Đấng Thế Tôn!
Vượt khỏi sức tinh tấn
Thiền định nghĩ thanh tịnh
Trí tuệ như hư không,
Cúi đầu xin về nương!
Hành Từ tâm bình đẳng
Tu Bi nhiếp chúng sinh
Tâm Hy, thầy dẫn đường
Hộ trì qua bờ kia!
Tiếng hay như ai loan*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lời nói hơn tiếng Phạm
Âm vang ấy nhu nhuyễn
Nguyện cúi đầu kính lễ!
Hàng phục được ma oán
Sức ấy không ai bằng
Tuân tu nguyện đạo pháp
Ba cõi thờ cúng dường!
Tịnh trừ được ba cấu
Giảng ba pháp giải thoát
Danh vang ba ngàn cõi
Nên cúi đầu kính lễ!
Thiện nguyện rất thành thật
Các pháp vượt lên trên
Hơn hẳn vua các nước
Của cải thường ban phát
Đã lìa bụi dục nịnh
Uy thần cao lồng lộng
Mặt sáng rất thù diệu
Nên con cúi lễ mừng!
Tâm bền như kim cương
Ví như núi Tu-di
Ý chí giống như đất
Cúi đầu Đức như biển!
Vì người nói nghĩa Không
Thường tịnh Độ vô cực
Lòng bình đẳng sáng rực
Con nguyện tự về nương!
Khai diễn như cam lộ
Không đường đoạn dứt đường
Được người trời tôn kính
Cúi đầu Tối Thắng Tôn!
Nghe trên trời, nhân gian
Danh xưng không thể sánh
Đức khắp chẳng thể lường
Cúi đầu Đấng Biển Đức!

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lời nói như việc làm
Vì người nói bản hạnh
Vì mọi người giảng nói
Cúi đầu Đấng Điều Ngự!
Vượt khỏi già bệnh chết
Chúng Hiền thánh cúng dường,
Diễn nói câu giải thoát
Cúi đầu nương theo Phật!
Phân biệt tội phước ứng
Trừ tan tối, tà kiến
Vì hiện hạnh chánh đạo
Nương theo Đấng Tối thắng!
Đem kinh báu bố thí
Pháp lạc xét suốt thông
Lòng bình đẳng bạn, oán
Xin quy y Thế Tôn!
Đạo sư! Con ngợi khen
Với đức Độ vô cực,
Sở dĩ khen ngợi phước
Nguyện sau như Thế Tôn!*

Đến đây, thần biển Quang Diệu nói bài kệ khen Phật này xong, hiển dương biển lớn, Đức Như Lai ra khỏi biển. Thần biển Vô Uy nguyện Đức Phật rủ lòng ra ân ban lời pháp giáo, khiến cho trong biển này, nhờ sự trang nghiêm ấy mà được độ thoát.

Đức Phật bảo thần biển rằng:

–Có mười pháp hạnh được đến trang nghiêm. Những gì là mười?

1. Hộ trì các căn được mười điều thiện thanh tịnh.
2. Chí ở tâm Từ chẳng hại chúng sinh.
3. Ý kiến lập đại Bi, phát khởi đạo Vô thượng chánh chân.
4. Tất cả bố thí dùng ngần ấy hạnh trang nghiêm nguyện của mình.
5. Dùng đại tinh tấn đầy đủ thiện pháp, lòng thường tịch nhiên.
6. Chẳng trái gốc đức, ưa thích kinh pháp.
7. Trí tuệ thanh tịnh, dùng hạnh từ mẫn.
8. Khai hóa chúng sinh, kiến lập ở đức chân chánh.

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

9. Vào đến thù thắng đạt được an lạc.

10. Chứng được ý Phật, dẫn đường bằng lời Phật dạy.

Đó là mười pháp đạt đến trang nghiêm.

Thần biển lớn Quang Diệu cùng với hai vạn thiên thần phát ý đạo Vô thượng chánh chân đều cùng khen rằng:

–Hôm nay, Đức Phật đã đem trang nghiêm đến biển lớn này! Vì sao? Vì nếu phát khởi ý đạo tức là trang nghiêm ba ngàn thế giới, huống gì là biển ư? Chúng con đã phát những tâm thông tuệ, tất cả công đức trang nghiêm. Chúng con ở tại biển này, Đức Như Lai hiện tại hoặc sau khi diệt độ, chúng con cũng ủng hộ Phật pháp khiến cho pháp ấy được lưu truyền.

Đức Như Lai vào thành, thị hiện mọi trang nghiêm, dùng ân pháp hóa làm giảng đường.

Đức Phật bảo thần biển Quang Diệu rằng:

–Ông trước sau đã cúng dường hàng vạn Đức Phật và lập đại điện khắp nơi, lại còn ủng hộ chánh pháp. Ông, tiếp theo sẽ cúng dường các Đức Phật ra đời ở kiếp Hiền, sẽ dẫn đường Chánh pháp. Cuối kiếp Hiền rồi, ông sẽ sinh ra ở thế giới Diệu lạc, nước của Đức Phật Vô Nộ, chuyển thân nữ nhân được làm thân nam. Đức Như Lai Vô Nộ sẽ thọ ký cho ông thành đạo Vô thượng chánh chân.

Thần biển Quang Diệu nghe Đức Phật thọ ký, rất vui mừng, liền lấy chuỗi ngọc giá trị hơn cả báu của biển, tung lên trên Đức Phật mà khen rằng:

*Phật dùng tiếng Thánh để
Năng Nhân thọ ký con
Con do dự chẳng mang
Sau sẽ thành Phật chăng?
Dù khiến ba ngàn cõi
Kia dù có nát tan
Khiến trắng rơi xuống đất,
Lời Phật nói chẳng quên.
Quán cảnh giới từ chí
Tinh tấn, lòng sạch trong,
Nay xét ta trang nghiêm
Cung kính nghĩ tuệ pháp.*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nhìn các hạnh an trụ
Giải quyết nghi bằng tuệ
Rõ lòng như sóng nắng
Lời nói rất thành thật,
Trừ mọi khổ, ban an
Mất mạng cứu lo sợ
Trị liệu không khó thêm
Cúi đầu Tối chánh giác!
Độ thoát các đường ác
Quy mạng chiếu Thế Gian!
Đạo sư sáng vô cùng
Cúi đầu đạo Phật nói!
Nếu có nghe tiếng Phật
Các trời, người lợi ích.
Phật Pháp, hạnh sạch trong
Chí ở tại Phật đạo
Đường ác chẳng nương theo
Liên bỏ được tám nạn.
Sinh lên trời, nhân gian
Sau được dấu Tịch Nhiên.*

Đến đây, con vua rồng tên là Thọ Hiện bạch Đức Phật rằng:

–Vô số trời, rồng, quý, thần, thần Hương âm, thần Vô thiện, thần Phượng hoàng, thần núi, thần Điềm nhu... cúng dường Đức Phật, đích thân con cũng sẽ cúng dường chút ít Đức Như Lai Chánh giác! Giả sử Đức Thế Tôn thương xót cho phép thì con sẽ hóa làm đại điện ví như cung điện tối thượng của trời Đao-lợi để Đức Phật và đệ tử đều ở trên điện ấy mà tiến đưa đến núi Linh thú.

Đức Thế Tôn nói rằng:

–Ông nên biết! Nguyện của ông thật đúng lúc!

Rồng con Thọ Hiện tự dùng thần lực, nương Thánh chỉ Phật hóa làm đại điện như cung điện của trời Đao-lợi.

Đức Phật và chúng hội đều ở trên điện ấy, ở giữa hư không, cùng với tám muôn bốn ngàn vua rồng, các hoàng hậu, tấu lên đàn cầm sắt, mưa xuống mọi loại hoa và tất cả các hương thơm, tiến đưa Đức Thế Tôn đi đến núi Linh thú. Con vua rồng biến cùng với mọi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người trong cung, ở trước Đức Thế Tôn, cúi đầu quy y nguyện chu cấp chẳng sánh kịp. Vì sao? Vì sự hưng khởi cúng dường phải như báu ấy. Đức Phật là ruộng phước vô thượng của tất cả, Đức Thế Tôn là báu lớn. Giả sử A-la-hán đầy trong tam thiên đại thiên thế giới đều cúng dường họ đến trăm ngàn kiếp thì chẳng bằng phụng sự hầu hạ Đức Như Lai Thế Tôn. Con vua rồng biển lại hỏi Đức Thế Tôn:

–Sao gọi là Bồ-tát cúng dường Như Lai?

Đức Phật dạy rằng:

–Hãy lắng nghe! Hạnh Bồ-tát cúng dường Như Lai là lòng họ thanh tịnh, trừ diệt các lầm lỗi mà không đua nịnh, bản tánh tự nhiên, chẳng chấp trước tất cả các gốc thiện, không có lòng tổn hại, bình đẳng quan sát chúng sinh, trừ diệt lòng yêu tà, hành động tinh khiết, lời nói hành động tương ứng, chẳng lẩn lớt, lừa dối đời, đủ trí Hiền thánh, uy nghi đức độ, bình đẳng với tất cả mà chẳng trái bỏ, đại nguyện Hiền thánh, ưa thích nơi thanh vắng, xả bỏ mọi nã, tự điều phục lòng mình, nghe pháp tư duy, hiểu rõ chân lý.

Không ngã, không nhân không thọ, không mạng, thể nhập nghĩa không, vào khắp tịch diệt, quán không, không tướng, không nguyện, đạt đến ba pháp giải thoát. Pháp như vậy điều phục các tà, bỏ thường, vô thường, chẳng khởi chẳng diệt, chứng được pháp nhãn, vốn thanh tịnh không nhân, không thân miệng ý, chí hành nhân duyên. Đó là đúng pháp cúng dường Như Lai.

Tạo tác thân, miệng, ý thì chẳng cúng dường, không có tạo tác, chẳng tiến chẳng lùi, thanh tịnh ba đạo tràng, bình đẳng với ba đời, trừ khử ba cấu, chẳng đấm trước ba cõi, vào ba cửa giải thoát, được ba đạt trí thì đó gọi là cúng dường Như Lai.

Vua rồng biển hỏi Đức Như Lai rằng:

–Nếu có người dùng hương hoa, hương trộn lẫn, hương bột, lọng báu, cờ phướn bằng lụa ngũ sắc, âm nhạc, y phục, các thức ăn uống, giường nằm, thuốc men trị bệnh... để cúng dường Như Lai thì có đúng pháp cúng dường không?

Đức Phật dạy rằng:

–Này Long vương! Tùy theo sự gieo trồng nào thì đều được những loại ấy. Sự cúng dường này chẳng làm cứu cánh! Lìa khỏi phiền não, gieo trồng gốc đức, đạt đến sự giải thoát của tâm Hiền

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thánh, chẳng làm điều không có đức thì chẳng đến được vô thượng. Bồ-tát có bốn việc đúng pháp cúng dường Như Lai. Những gì là bốn?

1. Chẳng bỏ tâm đạo, gieo trồng các gốc đức.
2. Tâm kiến lập đại Bi, tập hợp tuệ phẩm.
3. Kiến lập đại tinh tấn, nghiêm tịnh cõi Phật.
4. Vào pháp thâm diệu, tâm được pháp nhẫn.

Đó là bốn việc tôn kính Như Lai làm sự cúng dường vậy.

Bấy giờ, trong thành Vương-xá, từ Phạm chí, Trưởng giả và vô số nhân dân, Tôn giả, đại thần... lên đến vua A-xà-thế của nước Ma-kiệt nghe Đức Phật ở cung vua rộng biển lớn, được thỉnh trở lại núi Linh thú thì bầy vạn hai ngàn người đều đi đến chỗ Đức Phật.

Vua A-xà-thế cùng với quan lại, quyến thuộc gồm ba vạn hai ngàn người ra khỏi thành Vương-xá, đi đến núi Linh thú, cúi đầu dưới chân Đức Phật, nhiễu quanh Ngài ba vòng, rồi lui về đứng một bên, bạch trước Đức Phật rằng:

–Đức Phật vào biển lớn thì nước đi đến đâu?

Đức Phật dạy rằng:

–Này đại vương! Nếu có uy quang của tâm Tỳ-kheo định ý chánh thọ thì dù khắp nơi thấy đầy lửa thì nước chỗ ấy vẫn an trụ!

Nhà vua thưa:

–Là sự đạt đến của Tam-muội tự tại! Thưa Đấng Thiên Trung Thiên! Là sự tạo tác của tâm chí vậy!

Đức Phật nói rằng:

–Chắc nhà vua được sự hưng khởi Tam-muội tự tại của Thanh văn rồi sao? Vận hành của tâm ư? Như Lai luôn định, bình đẳng với tất cả pháp, hiểu rõ ngời, đứng dậy mà được tự tại, đối với pháp vẫn tôn trọng mà tâm không gì ngăn ngại. Phật vào biển lớn mà những loài sống ở nước biển ấy tiếp tục thấy như cũ. Người sống trên đất nhìn đến biển lớn thấy nước biển ấy khô ráo, chỉ thấy mọi thứ báu trang nghiêm ở đó ví như cung điện được trang nghiêm của chư Thiên ở cõi trời thứ sáu Tha hóa tự tại vậy. Ánh sáng của Phật soi khắp cung điện của các rồng, cung điện của thần Hương âm, cung điện của thần Vô thiên... những loài có máu sống trong biển lớn ấy đều tu hành lòng từ, ý nhân, hòa hượng đến nhau không ôm lòng độc hại.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vua A-xà-thế bạch Đức Phật rằng:

–Vua rồng biển ấy đã phát ý đạo Vô thượng chánh chân bao lâu rồi? Phụng sự bao nhiêu Đức Phật? Khi nào sẽ chứng được Tối chánh giác? Hiệu của ngài là gì?

Đức Phật bảo nhà vua rằng:

–Thuở xa xưa, vô số kiếp nhiều chẳng thể nghĩ bàn, lúc đó có Đức Phật hiệu là Quang Tịnh Chiếu Diệu Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư hiệu Phật Thế Tôn. Ở phương Đông có thế giới gọi là Thiện tịnh hiện, kiếp tên là Khả ý tịch. Thế giới Thiện tịnh hiện bằng phẳng, thủy đều trang nghiêm. Giả sử dùng cả một kiếp để khen ngợi công đức của thế giới ấy cũng chẳng thể rốt ráo. Có vị Chuyển luân thánh vương hiệu là Hộ Thiên thường cúng dường Đức Như Lai Quang Tịnh Chiếu Diệu, suốt bốn trăm hai mươi vạn năm đều bố thí tất cả.

Cuối số năm này, ông nằm ngủ, trong mơ tự nhiên ứng điềm nghe bài kệ này:

*Vua đã cúng dường bậc Đại Thánh
Rất nhiều vô lượng khó nghĩ bàn.
Thường khởi Từ bi với chúng sinh,
Sẽ phát tâm tối thượng Bồ đề.
Cúng dường đó tôn diệu đệ nhất
Đây là cung kính các Thế Tôn.
Nếu có thể phát chí Bồ-tát
Tức là đức uy thần độ thế.*

Đức Phật bảo vua A-xà-thế rằng:

–Chuyển luân thánh vương Hộ Thiên ấy nằm mơ nghe bài kệ này rồi, thức dậy tự lấy làm kinh sợ quái lạ: “Ta cúng dường Đức Phật suốt bốn trăm hai mươi vạn năm, Đức Phật nói kinh pháp, chương cú đều khác mà ta chưa từng nghe như bài kệ kinh này. Là lời nói của Phật hay lời tà ma?”

Vua liền chú giải văn kệ mà đọc tụng. Đức Như Lai Quang Tịnh Chiếu Diệu du hành đến các nước. Vị Thánh vương cùng với tám muôn bốn ngàn vị vua và tám muôn bốn ngàn hoàng hậu, thần

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

dân trong nước, những vị vua đến ấy đều có tám muôn bốn ngàn người đi theo... tất cả đều đi theo Đức Phật, muốn ngài giải thích sự nghi ngờ ấy. Họ liền theo kịp Đức Phật, cúi đầu dưới chân Ngài, kính hỏi không lường, bạch Đức Phật rằng:

–Con cúng dường Đức Phật suốt bốn trăm hai mươi vạn năm, nghe Đức Phật nói kinh pháp ngàn ấy nghĩa. Đêm qua con nằm mơ, trong mơ thấy Đức Phật nói hai bài kệ này. Thức dậy con kinh hoàng quá lạ vì con chưa nghe bài kệ này từ Đức Như Lai nên chẳng biết là lời khen của Đức Phật hay là lời nói của ma? Hôm nay, từ xa đến muốn Đức Phật giải thích sự nghi ngờ này! Nguyên xin Đức Thế Tôn phân biệt giải nói cho.

Đức Phật bảo vua Hộ Thiên rằng:

–Đó là lời khen ngợi của ta, chẳng phải là lời nói của ma.

Nhà vua lại bạch Đức Phật rằng:

–Con phụng sự Đức Thế Tôn ngàn ấy ức năm, cúng dường y phục, vật thực không hề thiếu thốn, Ngài vì con nói kinh, chương cú đều khác. Lúc ấy, sao Ngài chẳng khen nghĩa này?

Đức Phật dùng kệ đáp:

*Tâm người hèn yếu chưa thể biết
Chưa thấy sâu việc phước mới quen
Chẳng thể vì nói pháp vi diệu
Trong lòng nghi sợ hoặc từ chối.
Đã hiểu tội phước, tin Phật pháp
Chẳng lay động, lòng chắc ý bền
Mới nên vì nói việc Bồ-tát
Mới hiểu đến Vô cực tuệ thông.*

Lúc ấy, nhà vua và quần thần, phi hậu, nhân dân... trong lòng rất mừng đều phát ý đạo Vô thượng chánh chân và an trụ nơi địa không thoái chuyển.

Họ liền dùng kệ khen ngợi Đức Thế Tôn rằng:

*Chẳng do tham các sắc
Cũng chẳng dựa âm thanh
Hương xông, vật dụng đẹp...
Đó chẳng thể được quả Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lìa giải đãi, khiếp nhược
Lánh phạm pháp, ghét ghen
Trừ sân hận rối loạn
Mới được thành Chánh giác.
Xả thân vì yên ổn
Chịu khổ thay chúng sinh
Tinh tấn luôn ưa pháp
Như vậy mới thành Phật.
Con nay nguyện đạo lớn
Phật, trời chứng cho con
Xin Đạo Sư tạo hạnh
Khiến lời không thể khác.
Trong mơ nghe tâm đạo
Chí Đại thừa học xong
Tạo tác tuệ vô ngại
Được đến Phật Pháp Vương!*

Đức Phật Thích-ca bảo vua A-xà-thế rằng:

–Ông muốn biết Chuyển luân thánh vương Hộ Thiên lúc ấy là ai không?

Ông ấy nay là vua rồng biển đó! Lúc đó, ông mới bắt đầu phát ý đạo Vô thượng chánh chân. Lại còn câu hỏi của nhà vua, khi nào thành Phật? Thì vua hãy lắng nghe!

Qua hai trăm lần vô số kiếp thì sẽ thành Phật hiệu là Vô Cấu Tịnh Vô Lượng Đức Siêu Sở Hữu Vương Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, thế giới tên là Pháp âm thanh, kiếp tên là Thủ hoa.

Thế giới Pháp âm thanh ấy do mọi thứ báu hợp thành ngần ấy chủng loại sắc hình. Đất bằng phẳng như bàn tay. Đất cõi ấy mềm mại như dải lụa trời, có hàng vạn ức núi An minh rộng lớn khó lường, yên ổn, giàu có, thuần thực, ngũ cốc dư thừa, người trời đồng đức, áo quần ăn uống như cuộc sống của người trên cõi trời thứ sáu.

Ở thế giới Pháp âm thanh, những cây, rễ, lá, thân, đốt, hoa, quả đều bằng bảy báu đều phát ra vô số ngần ấy trăm ngàn âm thanh đạo pháp. Nhân dân cõi ấy giống như chư Thiên. Lời nói biến hóa, âm thanh nhu nhuyễn đều nương theo pháp âm tịch nhiên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đạm bạc và lời dạy bốn ân, trí độ vô cực của Phật pháp, phương tiện thiện xảo, diệt định, ly dục, Không, Vô tướng, Vô nguyện, vô vi, vô số... Vì vậy nên cõi ấy có tên là Pháp âm thanh. Như có người trời ở cõi ấy ưa pháp hoan hỷ thì đều sẽ vào hàng Đại thánh, phân biệt các tuệ, xét biết chân thật rất ráo, phát ý đạo Vô thượng chánh chân.

Khi Đức Phật ấy muốn nói pháp thì thân Ngài phóng ra ánh sáng lớn soi khắp cõi Phật. Trong ánh sáng ấy phát ra hàng ức tiếng giảng nói pháp của Phật. Các trời, người thấy ánh sáng nghe lời pháp đều rất hớn hở vui mừng đi đến tự quy y, cúng dường Đức Như Lai.

Vô số người ấy dùng sức thần túc bay đi trên hư không, hóa làm hoa sen báu mà ngồi lên. Đức Như Lai ngay lúc đó cũng ngồi trên tòa Sư tử ở trong hư không vì các Bồ-tát giảng nói kinh đạo. Vô số trăm ngàn những Bồ-tát ở khắp mười phương đều sẽ đến trong hội, nghe nhận kinh pháp. Nhân dân nước ấy đều ưa kinh pháp, cũng không có sự nhiễu hại của các ma, cũng không theo những đạo khác, cũng không bị chết oan uổng.

Đức Phật ấy sống lâu mười hai kiếp. Các hạnh Bồ-tát vượt qua khỏi hư không. Nước ấy trang nghiêm không lường như vậy. Đức Phật nói pháp không giới hạn, Bồ-tát nhiều vô số.

M